

Bodláky Václava Duška

Století přátelsky barbarské Vynechejme válečné vřavy, etnické čistky, plánované vraždy, nebezpečnou migrační vlnu, ekonomická embarga, rabování pralesů, vybíjení zvěře, plíživé neznámé choroby, souboje o boží lásku, novodobé otroctví, miliardářské labužníky, vybydlování planety - nekonečné hořekování nespokojených planetárních jepic.

Kulturní mohyly nejsou údajně v módě. Kultura nám skomírá do zapomnění; v nebesích to vidí, Holenkové, různé rejdy nahrazují diskuse, kde však vzít pokoru, slušnost, výrazné osobnosti nepostrádající úctyhodnost - úcta se vypařila díky hospodským pohledům nactiutrhačů a nedovzdělaným padlým zbrojňům.

Politik nebo hospodský nádeník, všechno jedno. Ideová mauzolea lží s mnoha placenými podpůrnými spolky, nezastupitelnými světovými sdruženími, ano, povětšinou mají stálé chorobné puzení prorazit hlavou zdi, divme se a zoufejme, jak se šachovnice intrikánů povážlivě šíří. Partajní i kulturní pohřebáci vybírají smuteční písně ke konečné rozlučce, podobni kůrovci ožírají do mrtě vše minulé i rozvláčné, budoucnost je neděsí.

Mezinárodní pimprlové tyátry, podporovány zaručeně svobodnými mediálními domy, útočí v zájmu pokroku bez skrupulí - vraždy jsou soudně podpořeny, bombardování vyhlédnutých území se stalo zábavou pro vyčpělou generalitu; na lidi mohou zvysoka hledět! Mrzké sliby nabývají na intenzitě - na talířích komedie plné omylů; máš-li blízko drzosti a vyčpělé myšlenky, nemusíš být bez šance nastoupit do politického výtahu k pofidérní moci. Dívej se dobře, bratře, naslouchej falešným zpěvům jepičích partajnicích sboristů - nemáš k tomu síly, říkáš, pak poznáš nejednu odpornou kratochvíli. Rada zní: rozmilá politická klíšata, vyhněte se pravicovým i levicovým kolapsům. Důkazy a stranické průkazy v dnešních časech mnoho neznamenaají. Chaplinova Moderní doba překonána, místo kokainu šňupejte rýmovník. Pnutí skrývá nebezpečí z prodlení. Partajní pomníky se nenosí, přátelé podřipští, kvašení u předsednických stolů nebere konce, a k tomu se musí hlídat úpadek mravů - pozor, věrnost je mou ctí! Víte, kdo toto tvrdil? Zplihlé stranické prapory přikrývají kyselé i svíčkové báby, svatouškovské můry, všehoschopné kobry - přejedení poslanci i senátoři, chlapíci bez bázně a hany se zanešenými mozkodisky, maskovaní reptalové, unavení šašci, drzí tlučubové a vyžraní kňouři se perou o žerď praporu, chtějí být prvním z prvních; hrůzné doby, a střípky nedokonalosti probleskují při cestě do pekelných krajin. Ve snech od stařícké šachty tlačí dvoukolák havíř úderník - veze stojky, žlaby a hajcmány a domáky na zimu k zatopení... tomu je šumafuk kůrovcová kalamita, politická nestabilita, mafiánské vztahy, soudní dvorky a prokurátorské podřipské tance. Nestará se o ty zpocené zbytečnou slávou, kulihrašení nebere konce, nestačíš se divit, kdo všechno kotví v bohatých přístavech, kdo všechno pojal myšlenku, že být bohatým je krajně žádoucí.

Ptákovrazi se slétávají v chorých lesích a užaslé voličstvo po volbách náhle prohlédne: hele, koho jsme to sakra práce zvolili!? Že nám ruka neodpadla, funící elementy se zbavily různých nařčení, dokonce nebyly ani souzeny, nezahřívaly u vyšetřovatele židli, vazba by byla nezákonná, pozor. Nu, budou se vesele rochnit, plesat a jásat, a k tomu se obejmou s piškuntálkem reportérem s jateční váhou a budu nábožně naslouchat jeho zvěstovatelským tirádám. Spokojený občan, náš cíl. V zájmu pravdy si i nafackujeme, ovšem není facka jako facka, o tom ví svoje kalouskovitý gigant. Kulihrašení nebere konce. Náhle se dozvíš, občane, že lithium nám může vytrhnout trn z paty, kam se hrabou nespolehliví blaničtí rytíři! Svatá horo Lithium, otevři se nám, prosím. Být chudými bolí.

Demokratická lůza, podpůrná kolbiště, duchovní bída, utajované násilí, zběsile brutální kampaně, pronášená vyčtená moudra, rizika bez rizika, lidové atentáty, jedovaté intriky, hojně citované omyly, neslýchaná slota, překonané symboly, plánované karamboly, povrchní poslušnost, nebezpečné plíživá diktatura, nu - nevědomost hříchu nečiní.

Lupiči státem chránění, milosrdní prokurátoři, soudci z lidu, partajní elity bez potřebného dozoru a příkladného vzoru. Hrneme se dějinami nedokonalosti do záhuby - dobrovolně. Sociální darwinismus prý už je za obzorem. Špehování i špehující miliardáři mají dány roky života nebeskou mocí, jak tvrdí zakyslé a svíčkové báby. Kam se hrabe bílá nemoc na nemoc blbosti. Bratr miliardář zkoumá planetu z pohledu zasvěceného. Chudoba prý cti netratí, nu, zkus být chudým, ale opravdu chudým! Dioxinové hnojení přiblížilo lidstvo k poznání, že demokratické čtverylky v sobě nesou nebezpečí pro svobodu rozhodování. Dioxinové mírové pozdravy od nás byly na hony vzdálené.

V barbarském století prý upadá kultura, umělecké snahy vystřídány šikovnými managery a lobbisty, kdo setrvává na hodnotách nemusí přežít, známe osoby dojímající se svou prací, bože zapomeň. Ve zrychleném sledu pěstujeme lásku i nenávisť, umělecká skromnost nám jaksi falšíruje, zašmodrchané myšlenkové úlety baví údajně platící většinu... V tomto silovém století byly zašantročeny u nás v Podřipsku miliardy, a země se nepoložila. Na fabrické zdi je napsaný vzkaz k zamyšlení: kdo pracuje, ať nejlí.